

Nagroda Nobla z ekonomii w 2011 r.

Krzysztof Jajuga

10 października 2011 r. ogłoszono nazwiska laureatów Nagrody Nobla z nauk ekonomicznych. Otrzymało ją dwóch uczonych: Thomas J. Sargent (New York University) oraz Christopher A. Sims (Princeton University).

Oficjalny komunikat zawiera uzasadnienie nagrody: „za badania empiryczne dotyczące przyczyny i skutku w makroekonomii” (tłumaczenie – KJ).

Przypomnijmy, że w 1968 r. szwedzki bank centralny (Sveriges Riksbank) podjął decyzję o ustanowieniu nagrody Nobla w dziedzinie nauk ekonomicznych. Oficjalna nazwa nagrody brzmi:

Nagroda Banku Szwecji w dziedzinie nauk ekonomicznych pamięci Alfreda Nobla – The Bank of Sweden Prize in Economic Sciences in Memory of Alfred Nobel.

Nagroda ta finansowana jest przez Bank Szwecji, wynosi od 2001 roku 10 milionów koron szwedzkich. Przyznawana jest przez Królewską Szwedzką Akademię Nauk, podobnie jak Nagroda Nobla w dziedzinie fizyki i chemii.

Sformułowanie uzasadnienia tegorocznej nagrody skłania na pewno do refleksji. Pytanie, w jaki sposób polityka ekonomiczna, a także różne zmiany w otoczeniu (na przykład w gospodarce światowej) wpływają na podstawowe charakterystyki makroekonomiczne, takie jak PKB, stopa inflacji, zatrudnienie itp., jest to fundamentalne pytanie ekonomii. Jednak ekonomiści wiedzą, że nie można jednoznacznie ocenić, które (i w jakim stopniu) zmienne ekonomiczne (podlegające sterowaniu lub kształtujące się niezależnie) wpływają na interesujące charakterystyki makroekonomiczne.

Z jednej strony wpływ ten można analizować poprzez relację o charakterze stochastycznym. Z drugiej strony, na interesującą charakterystykę wpływają inne zmienne, które mogą być powiązane z rozpatrywaną zmienną traktowaną jako przyczyna. To wszystko czyni zagadnienie określenia wpływu „przyczyny” na „efekt” bardzo trudnym problemem badawczym.

Tylko naiwne przekonanie osób (czasem przedstawicieli niektórych innych nauk) nierozumiejących ekonomii może prowadzić do konkluzji, iż zmiana konkretnej zmiennej o

pewną wartość powoduje zmianę innej zmiennej o dokładną wartość.

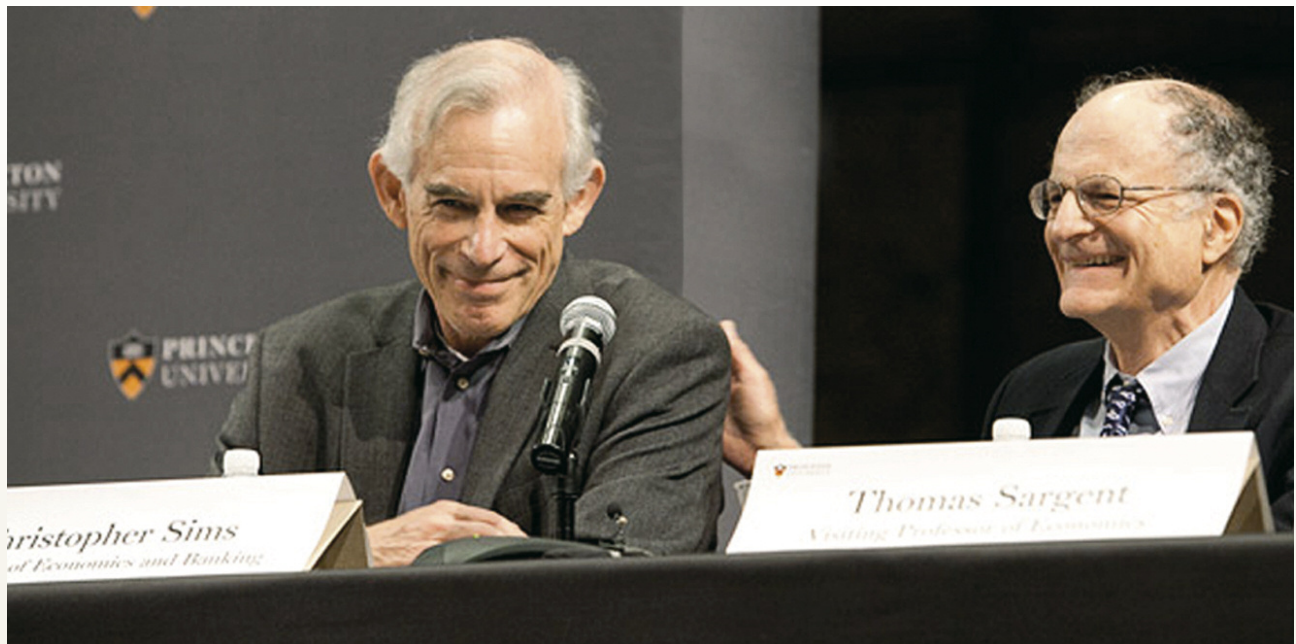
Ponadto, w odniesieniu do zjawisk gospodarczych o charakterze makroekonomicznym nie jest możliwe przeprowadzenie eksperymentów o charakterze laboratoryjnym. Zazwyczaj musimy korzystać z danych historycznych i na tej podstawie wyciągać konkluzje o możliwych scenariuszach kształtowania się zjawisk ekonomicznych w przyszłości.

Typowym obszarem, w którym wnioskowanie o przyczynie i efekcie jest niezwykle trudne, jest polityka pieniężna. Od dawna znane są pewne hipotezy dotyczące kanałów transmisji impulsów polityki pieniężnej, w szczególności kanałów transmisji zmian stóp procentowych przez bank centralny. Są to przede wszystkim kanały: stóp procentowych, kursu walutowego, cen aktywów (akcji, nieruchomości), kredytowy. Ostatnie kilka lat pokazało jednak, iż coraz trudniej jest wnioskować o skali i kierunku przeniesienia impulsów, jak również o długości okresu, w którym to przenoszenie występuje.

Wydarzenia ostatnich lat, a zwłaszcza globalnych charakter tych zmian prowadzą – moim zdaniem – do wniosku, że konieczna może być bardzo istotna zmiana paradygmatu polityki pieniężnej. Standardowy cel inflacyjny, czy też (w części krajów) cel kursu walutowego, może już „nie wystarczyć” do osiągnięcia pożądaných efektów w skali całej gospodarki. Z pewnością coraz bardziej istotną rolę odgrywa kwestia stabilności finansowej.

Tegoroczna Nagroda pamięci Nobla może być zaliczona do obszaru empirycznej makroekonomii, z istotnym udziałem metod ekonometrycznych. Thomas Sargent i Christopher Sims w swoich badaniach zajmują się właśnie określeniem wpływu przyczyny na efekt. Przy czym wyróżnia się dwa rodzaje zmiennych, które traktowane są jako przyczyny:

- szoki, czyli zmiany o charakterze krótkoterminowym (rozpatrywane głównie przez Simsa);
- zmiany strukturalne w polityce ekonomicznej, czyli zmiany o charakterze długoterminowym (rozpatrywane głównie przez Sargenta).

Christopher A. Sims (Princeton University) oraz Thomas J. Sargent (New York University)

Photo by Princeton University,
Office of Communications,
Denise Applewhite (2011)

Obaj uczeni zdają sobie sprawę, że:

- zależność między „przyczyną” a „skutkiem” jest często dwustronna, np. oczekiwania podmiotów gospodarczych dotyczące przyszłej polityki ekonomicznej determinują decyzje tych podmiotów, ale polityka ekonomiczna korzysta z oczekiwań podmiotów (jak choćby polityka pieniężna, która korzysta z oczekiwań inflacyjnych);
- efekty nieoczekiwanych zmian są często inne, niż efekty oczekiwanych zmian.

Thomas Sargent w istotnym stopniu odwołuje się do oczekiwań. Zresztą miał on pewien udział w powstawaniu teorii racjonalnych oczekiwań, za którą to teorię Robert Lucas otrzymał nagrodę Nobla w dziedzinie nauk ekonomicznych w 1995 roku. Sargent bada, jak strukturalne zmiany polityki ekonomicznej wpływają na charakterystyki makroekonomiczne.

Jak wskazuje uzasadnienie nagrody, podejście Sargenta może być opisane w trzech etapach:

- sformułowanie makroekonomicznego modelu strukturalnego, którego parametry nie powinny zależeć od zmian w polityce makroekonomicznej, lecz np. od preferencji;
- podanie szczegółowego rozwiązania modelu, poprzez wprowadzenie oczekiwań co do polityki makroekonomicznej;
- estymacja na podstawie danych historycznych tych parametrów modelu, które się nie zmieniają po zmianie polityki ekonomicznej.

Thomas Sargent w swoich artykułach empirycznych pokazał również, że zmiany oczekiwań zachodzą stopniowo, co oznacza, że „efekt” wynikający z „przyczyny” pojawia

się w dłuższym okresie. Najważniejsze wyniki Sargenta są zebrane w dwóch monografiach: *Macroeconomic Theory* (1979) oraz *Dynamic Macroeconomic Theory* (1987).

Christopher Sims w swoich badaniach stara się odróżnić wpływ oczekiwanych i nieoczekiwanych zmian na charakterystyki makroekonomiczne. W środowisku ekonometryków Sims znany jest jako autor tzw. modelu wektorowo-autoregresyjnego (VAR – Vector Autoregression Model). Jest to liniowy model wielorównaniowy, w których obecna wartość każdej zmiennej objaśnianej (zależnej) jest wyrażona jako funkcja przeszłych wartości tej zmiennej oraz obecnych i przeszłych wartości pozostałych zmiennych objaśnianych i zmiennych objaśniających (niezależnych). Model ten został zaproponowany w roku 1980, w artykule opublikowanym w czasopiśmie „Econometrica”.

Jak wskazuje uzasadnienie nagrody, podejście Simsa może być opisane w trzech etapach:

- prognoza zmiennych makroekonomicznych za pomocą modelu VAR, wtedy błąd prognozy jest traktowany jako szok;
- identyfikacja tzw. fundamentalnych szoków, tzn. tych szoków, które są niezależne od innych szoków;
- analiza reakcji zmiennych na impuls (tzw. impuls response).

Osiągnięcia obu autorów rozwinęły w dużym stopniu obszar empirycznych badań makroekonomicznych, odnoszących się do oczekiwań, z zastosowaniem modeli ekonometrycznych.

Oceny, Rankingi i Konkurencja

– co przynoszą zmiany w regulacjach

Krzysztof Jajuga

Uwagę środowiska akademickiego w ostatnich dwóch czy trzech latach częściowo zaprzętały wprowadzane zmiany w regulacjach dotyczących nauki i szkolnictwa wyższego. Są to zmiany dwojakiego rodzaju:

– zbiór ustaw regulujących kwestie finansowania badań naukowych, przede wszystkim projektów badawczych – od 1 października 2010 roku;

- nowelizacja ustawy o szkolnictwie wyższym oraz ustawy o stopniach i tytule naukowym – od 1 października 2011 roku.

Zmiany te budziły, budzą i pewnie jeszcze przez jakiś będą budzić emocje. Jak w przypadku większości zmian, każdy znajduje w nich elementy pozytywne i negatywne. Nie jest moją intencją dokonanie wartościowania tych regulacji w przedstawianym artykule. Nie ulega jednak wątpliwości, że nowe regulacje mogą zmienić pozycję poszczególnych uczelni, jak również sytuację poszczególnych pracowników. Warto zatem, aby społeczność naszej uczelni zadała sobie pytanie o konsekwencje zmian regulacyjnych, a także o podjęcie określonych działań.

W tym artykule postaram się w bardzo syntetyczny sposób przedstawić istotną część zmian, które zaszły, a także zasygnalizować te obszary, w których zmiany zachodzą i będą zachodzić, czasem po pojawieniu się nowych aktów wykonawczych w postaci rozporządzeń Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego – dodajmy jednak, że zdecydowana większość tych rozporządzeń została już opublikowana. Przy tym skoncentruję się tylko na tych obszarach, które dotyczą badań naukowych, stopni i tytułów oraz kwestii oceny jednostek pod względem dydaktycznym i naukowym.

PROJEKTY BADAWCZE, CZYLI GRANTY „PO NOWEMU”

Ważną tendencją, którą będziemy obserwować w najbliższych latach, będzie zmiana struktury finansowania badań naukowych. **Zmniejszać się będzie udział dotacji na badania statutowe na korzyść środków finansowych pozyskiwanych poprzez konkursy projektów badawczych (grantów).**

Ustawy regulujące badania naukowe wprowadziły (w jednym przypadku zmodyfikowały) dwie instytucje, w których

gestii leży rozdział środków na finansowanie projektów badawczych. Są to Narodowe Centrum Nauki oraz Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. Instytucje te umiejscowione są poza Ministerstwem Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Zmienia to formalne usytuowanie instytucji, która rozdziela środki, gdyż do 1 października 2010 było to właśnie Ministerstwo (jeszcze przedtem był to Komitet Badań Naukowych).

W tym tekście zajmuję się jedynie Narodowym Centrum Nauki, które ogłasza konkursy na projekty badawcze w ramach badań podstawowych (badania stosowane finansuje Narodowe Centrum Badań i Rozwoju).

Jest sześć typów konkursów ogłaszanych przez Narodowe Centrum Nauki:

1. Konkurs na finansowanie projektów badawczych (tzw. ogólny).
2. Konkursy na finansowanie projektów badawczych dla osób nieposiadających stopnia doktora.
3. Konkursy na finansowanie projektów badawczych dla osób posiadających stopień doktora.
4. Konkurs na finansowanie międzynarodowego projektu badawczego niewspółfinansowanego.
5. Konkurs dla doświadczonych naukowców.
6. Konkurs na stypendia doktorskie i staże po doktoracie.

Obecnie Narodowe Centrum Nauki rozstrzygnęło pierwsze cztery typy konkursów, które ogłoszono 15 marca 2011 roku. Harmonogram konkursów w ciągu następnych kilkunastu miesięcy jest następujący:

1. Konkursy na finansowanie projektów badawczych (tzw. ogólny), na finansowanie projektów badawczych dla osób nieposiadających stopnia doktora, na finansowanie projektów badawczych dla osób posiadających stopień doktora – terminy składania wniosków: 22 grudnia 2011, 15 czerwca 2012, 15 grudnia 2012; terminy rozstrzygnięcia (odpowiednio): 30 czerwca 2012, 31 grudnia 2012, 30 czerwca 2013.
2. Konkursy: na finansowanie międzynarodowego projektu badawczego niewspółfinansowanego i dla doświadczonych naukowców – termin składania wniosków: 15 września 2012; termin rozstrzygnięcia: 31 grudnia 2012.
3. Konkurs na stypendia doktorskie i staże po doktoracie – termin składania wniosków: 15 marca 2012; termin rozstrzygnięcia: 30 czerwca 2012.

Z tego zestawienia wynika, że trzy pierwsze typy konkursów (prawdopodobnie będą się cieszyć największym zainteresowaniem pracowników naszej uczelni) będą organizowane co sześć miesięcy.

W konkursach już rozstrzygniętych, w ramach panelu HS4 – jednostka, instytucje, rynki: ekonomia, finanse, zarządzanie, demografia, ich rezultaty są następujące:

- w konkursie na finansowanie projektów badawczych (tzw. ogólny) zgłoszono 300 projektów, do finansowania skierowanych jest 91 projektów na sumę około 14,064 mln zł.
- w konkursie na finansowanie projektów badawczych dla osób nieposiadających stopnia doktora zgłoszono 137 projektów, do finansowania skierowanych jest 38 projektów na sumę około 1,954 mln zł.
- w konkursie na finansowanie projektów badawczych dla osób posiadających stopień doktora zgłoszono 142 projekty, do finansowania skierowane są 33 projekty na sumę około 5,766 mln zł.

Należy zauważyć, iż nie są to małe środki, a ich końcowa pula jest rezultatem decyzji Rady Narodowego Centrum Nauki, która zwiększyła środki w odpowiedzi na duże zainteresowanie tymi konkursami.

Ocena zgłoszonych projektów dokonywana jest w kilku etapach. Na początku następuje formalna ocena wniosku, polegająca po pierwsze, na weryfikacji jego kompletności, po drugie – co jest bardzo istotne, na weryfikacji czy projekt dotyczy badań podstawowych. Chciałbym właśnie zwrócić uwagę na ten drugi problem.

Regulacje określiły badania podstawowe jako: **„oryginalne prace badawcze eksperymentalne lub teoretyczne podejmowane przede wszystkim w celu zdobywania nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów bez nastawienia na bezpośrednie praktyczne zastosowanie lub użytkowanie”**.

Oznacza to, że w ramach konkursów finansowanych przez NCN rozważane będą projekty badawcze, które wnoszą pewien wkład teoretyczny do nauki. Sądzę, że małe szanse mogą mieć projekty, w których znane narzędzia teoretyczne są stosowane w praktyce, a nie ma wkładu teoretycznego. Jak się wydaje, właściwym kanałem finansowania takich projektów mogą być konkursy projektów finansowanych przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju.

Po tej ocenie formalnej następują dwa etapy oceny merytorycznej. W pierwszym etapie eliminowane są słabsze projekty, a w efekcie drugiego etapu powstaje końcowa lista projektów proponowanych do finansowania.

Kryteria oceny w konkursach na finansowanie projektów badawczych (tzw. ogólny) oraz na finansowanie projektów badawczych dla osób nieposiadających stopnia doktora są następujące:

- ocena merytoryczna wniosku – 40%;
- ocena wnioskodawcy – 40%;
- ocena kosztorysu – 10%;
- ocena możliwości wykonania – 10%.

Kryteria oceny w konkursach na finansowanie projektów badawczych dla osób posiadających stopień doktora są następujące:

- ocena merytoryczna wniosku – 30%;

- ocena wnioskodawcy – 40%;
- ocena kosztorysu – 10%;
- ocena możliwości wykonania – 10%;
- ocena jednostki – 10%.

Chciałbym zwrócić uwagę na dwa istotne elementy, które (moim zdaniem) mogą mieć wpływ na ocenę. Po pierwsze, **zawartość merytoryczna wniosku powinna dowodzić, że autor wniosku zna się na rzeczy, zwłaszcza zna dorobek światowy, wie co chce robić we wniosku i potrafi wskazać co jest jego wkładem**. Aplikacje ogólnikowe, nierzadko dużo obiecujące, ale mało konkretne, nie mają żadnych szans. Po drugie, warto dochować należytej staranności przy opracowywaniu kosztorysu. Znacznie zawyżony kosztorys (w myśl starej zasady: „złożę wniosek na dużą sumę, najwyżej mi obetną”) może być powodem dyskwalifikacji projektu.

NOWE REGULACJE DOTYCZĄCE STOPNI I TYTUŁÓW – POSTĘPOWANIE HABILITACYJNE

Nowelizacja ustawy o stopniach i tytułach wprowadza istotne zmiany w przewodach doktorskich, postępowaniach habilitacyjnych (w dotychczasowych regulacjach nazywanych przewodami habilitacyjnymi) oraz postępowaniach o nadanie tytułu profesora. Największe (i budzące największej emocji) zmiany są, jeśli chodzi o uzyskiwanie stopnia doktora habilitowanego.

Jak wiadomo, w okresie do 30 września 2013 r. każdy pracownik nauki ubiegający się o stopień lub tytuł ma prawo wybrać sposób postępowania – według „starej” lub „nowej” procedury. Dotyczy to przewodów doktorskich, postępowania habilitacyjnych oraz postępowania o nadanie tytułu profesora. Należy wyraźnie zaznaczyć, że **chęć wyboru „starej” procedury oznacza, że właściwa rada wydziału musi WSZCZĄĆ postępowanie do 30 września 2013 r.** – nie wystarczy jedynie powołanie komisji.

Można wyobrazić sobie, że okres tuż przed wspomnianą końcową datą będzie bardzo „nerwowy”, przecież do wszczęcia przewodu (w „starej” procedurze) potrzebna jest opublikowana rozprawa habilitacyjna. Może to budzić wątpliwości co do jakości niektórych rozpraw.

Istotną różnicą między „starym” przewodem habilitacyjnym, a „nowym” postępowaniem habilitacyjnym jest to, że w tym pierwszym podstawowym elementem oceny jest rozprawa habilitacyjna (pozostały dorobek stanowi w pewnym sensie uzupełnienie), w tym drugim zaś oceniany jest właściwie cały dorobek; oczywiście elementem tego dorobku może być monografia (nie może być jednak nazywaną rozprawą habilitacyjną, gdyż to pojęcie „znika” w nowych regulacjach).

W „nowym” postępowaniu habilitacyjnym osoba zainteresowana przedstawia wniosek, który powinien zawierać następujące części:

- kopię dyplomu doktora;
- autoreferat z opisem dorobku i osiągnięć po polsku i angielsku;
- wykaz opublikowanych prac po polsku i angielsku;

- informacje o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy z instytucjami i organizacjami i o popularyzacji nauki.

Szczególnie istotny jest tu opis osiągnięć w autoreferacie, co oznacza **konieczność wskazania konkretnego wkładu w rozwój nauki**. Stwierdzenie, że osiągnięciem jest „opublikowanie przez Kandydata kilkudziesięciu artykułów”, nie spełnia tych warunków.

Wniosek osoby zainteresowanej powinien też zawierać wskazanie dyscypliny naukowej oraz właściwej rady wydziału. Trzeba szczególnie pamiętać o właściwej kwalifikacji dorobku naukowego do dyscypliny naukowej, jednej z czterech w ramach dziedziny nauk ekonomicznych: ekonomia, nauki o zarządzaniu, finanse, towaroznawstwo. W tym obszarze czasem zdarzają błędy – wato zapoznać się z zakresem dyscyplin umieszczonych na stronie internetowej Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.

Postępowanie habilitacyjne jest przeprowadzane przez 7-osobową komisję (4 osoby powołane przez CK, 3 osoby powołane przez właściwą radę wydziału), wśród jej członków jest trzech recenzentów. Nie ma kolokwium habilitacyjnego, choć komisja może przeprowadzić rozmowę z kandydatem na tematy naukowe. Nie ma też wykładu habilitacyjnego. Wniosek komisji o nadanie lub nienadanie stopnia doktora habilitowanego jest głosowany przez właściwą radę wydziału, która nadaje bądź nie nadaje stopień.

PRZEWÓD DOKTORSKI

Najbardziej istotne zmiany dotyczące przewodu doktorskiego są następujące:

1. warunkiem otwarcia przewodu jest posiadanie wydanej lub przyjętej do druku publikacji naukowej w formie książki lub co najmniej jednej publikacji naukowej w recenzowanym czasopiśmie naukowym o zasięgu co najmniej krajowym, określonym przez ministra właściwego do spraw nauki na podstawie przepisów dotyczących finansowania nauki lub w recenzowanym sprawozdaniu z międzynarodowej konferencji naukowej;
2. rozprawa doktorska może mieć formę maszynopisu książki, wydanej książki lub spójnego tematycznie zbioru rozdziałów w książkach wydanych, spójnego tematycznie zbioru artykułów opublikowanych lub przyjętych do druku w czasopiśmie naukowym;
3. recenzent rozprawy nie może być zatrudniony w instytucji naukowej, gdzie broniąca jest rozprawa lub z której pochodzi doktorant;
4. istnieje możliwość przedkładania rozprawy doktorskiej i obrony w języku angielskim (również przez osoby, których językiem ojczystym jest polski);
5. treść doktoratu oraz recenzji jest publikowana na stronie internetowej uczelni.

Z innych zmian warto wspomnieć o pojawieniu się instytucji promotora pomocniczego. Jest to osoba ze stopniem doktora, która pełni istotną rolę w procesie planowania badań, ich realizacji i analizy wyników w przygotowywanych przewodach doktorskich. Powołanie promotora po-

mocniczego nie jest oczywiście wymogiem. Wydaje się, że promotorami pomocniczymi powinny być osoby, które mają bardzo zawansowany dorobek i niedługo będą pretendować do wystąpienia z wnioskiem o uruchomienie postępowania habilitacyjnego. Unikałbym powoływania osób, które nie mają dużego dorobku – byłoby to tylko sztuczne zwiększanie osiągnięć takiej osoby.

Jest jeszcze jedna zmiana: możliwość przygotowywania rozprawy doktorskiej przez osobę, która uzyskała grant w ramach programu „Diamentowy Grant”. Jest to program przeznaczony dla wybitnie uzdolnionych absolwentów studiów licencjackich lub tych, którzy ukończyli trzy lata jednolitych studiów magisterskich.

POSTĘPOWANIE O WSZCZĘCIE TYTUŁU PROFESORA

Zostały wprowadzone zmiany dotyczące wymogów, jakie musi spełniać osoba starająca się o tytuł profesora. Są to 4 warunki:

- osiągnięcia naukowe znacznie przekraczające wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym (ten warunek istnieje również w „starej” procedurze);
- doświadczenie w kierowaniu zespołami badawczymi, realizującymi projekty finansowane w drodze konkursów krajowych i zagranicznych;
- osiągnięcia w opiece naukowej – uczestnictwo, co najmniej trzy razy, w charakterze promotora lub promotora pomocniczego w przewodzie doktorskim, w tym co najmniej raz w charakterze promotora, oraz co najmniej dwa razy w charakterze recenzenta w przewodzie doktorskim lub postępowaniu habilitacyjnym
- staże naukowe i prowadzenie prac naukowych w instytucjach naukowych, w tym zagranicznych.

Zmiany są również, jeśli chodzi o recenzowanie dorobku do tytułu profesora. W nowych regulacjach jest pięciu (a nie czterech) recenzentów wyznaczanych tylko przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów. Tradycyjne recenzje zastąpione zostają przez ankietę, w której recenzent będzie musiał ustosunkować się do wszystkich elementów oceny osiągnięć naukowych kandydata do tytułu profesora. Tak jak do tej pory, decyzja właściwej rady wydziału podlega zatwierdzeniu przez CK.

KOMPLEKSOWA OCENA DZIAŁALNOŚCI NAUKOWEJ

Jest to kolejny obszar, w którym zachodzą zmiany wynikające z nowych regulacji. Jak pamiętamy, co kilka lat przeprowadzana była tzw. ocena parametryczna jednostek naukowych, głównie wydziałów uczelni. Ostatnia ocena przeprowadzona była w 2010 roku, jej efektem zaś było uzyskanie przez wszystkie cztery wydziały naszej uczelni kategorii 1, która to kategoria od roku akademickiego 2010/2011 stała się (jak na razie najwyższą) kategorią A. Jednak w 2012 r. czeka nas kolejna ocena, dla której stosowana jest już inna nazwa (w tytule tej części), zastosowane zostaną również nowe zasady. Kolejne oceny przeprowadzane będą co 4 lata.

Zasady oceny określi nowe rozporządzenie Ministra w tej sprawie, które na razie jeszcze nie zostało opublikowane, gdyż w tej chwili konsultowany jest projekt tego rozporządzenia. Na podstawie analizy projektu tego rozporządzenia można przypuszczać, że przy tej kompleksowej ocenie pod uwagę będą brane następujące kryteria:

- osiągnięcia naukowe i twórcze: publikacje w recenzowanych czasopismach naukowych i monografie;
- potencjał naukowy: posiadanie uprawnień do nadawania stopni i tytułów naukowych, rozwój kadry naukowej własnej i udział w rozwoju kadr naukowych spoza jednostki naukowej, pełnione funkcje w krajowych oraz międzynarodowych organizacjach i instytucjach naukowych, w tym w redakcjach międzynarodowych czasopism naukowych oraz uczestnictwo w ciałach eksperckich powołanych przez organy i instytucje państwowe oraz instytucje międzynarodowe, realizowane projekty obejmujące badania naukowe;
- materialne efekty działalności naukowej: patenty, ekspertyzy;
- niematerialne efekty działalności naukowej: nagrody i wyróżnienia, tworzenie infrastruktury badawczej, organizacja konferencji krajowych i międzynarodowych, osiągnięcia w zakresie upowszechniania wiedzy, zastosowanie wyników badań naukowych lub prac rozwojowych o dużym znaczeniu społecznym.

Wiadomo już teraz, iż ta kompleksowa ocena będzie w gestii Komitetu Ewaluacji Badań Naukowych (KEJN), organu, który został powołany przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Sam proces oceny poszczególnych jednostek przeprowadzany będzie przez zespoły, zwane ewaluacyjnymi. Końcowa klasyfikacja do poszczególnych kategorii dokonana będzie przez KEJN. Przy tym jednostki naukowe będą klasyfikowane w ramach tzw. grup wspólnej oceny (zwanymi dawniej grupami jednorodnymi). Wiadomo też, że niektóre (z pewnością nieliczne) wydziały otrzymają kategorię A+, co będzie prawdopodobnie miało wpływ na wyższe finansowanie.

Najprawdopodobniej kluczowym elementem oceny będą publikacje pracowników danego wydziału, z tym, że pod uwagę może być brane 3N publikacji (N to przeciętna liczba zatrudnionych pracowników). W tym zakresie czekają nas zmiany, przy czym nie jest jeszcze w 100% pewne, jak głębokie one będą.

Kilka miesięcy temu opublikowane zostały kryteria punktacji czasopism. Jeśli te kryteria pozostaną aktualne, znacznie preferowane będą czasopisma znajdujące się na liście *Journal of Citation Reports* (na tej liście znajduje się m.in. *Argumenta Oeconomica*), mniejszą zaś rolę będą odgrywać lokalne czasopisma uczelniane.

OCENA W ZAKRESIE DYDAKTYKI – OCENA INSTYTUCJONALNA I PROGRAMOWA

To kolejna ocena, której podlegać będą wydziały naszej uczelni. Przeprowadzana będzie przez Polską Komisję Akredytacyjną, która powstała w miejsce Państwowej

Komisji Akredytacyjnej. W zasadzie będą to dwie oceny: instytucjonalna i programowa.

Ocena programowa to ocena w odniesieniu do kierunku studiów. Ocena ta obejmuje, przede wszystkim: ocenę warunków prowadzenia studiów na kierunku (np. opracowane efekty kształcenia zgodne z Krajowymi Ramami Kwalifikacji), program studiów, spełnianie wymogów kadrowych i kwalifikacje kadry, infrastruktura dydaktyczna, dostosowanie efektów kształcenia do potrzeb rynku pracy.

Ocena instytucjonalna to ocena całej jednostki (wydziału). Pod uwagę (oprócz oceny poszczególnych kierunków) brana będzie jakość studiów podyplomowych, jakość studiów doktoranckich, umiędzynarodowienie studiów, współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, a także oceny dotychczas otrzymane w procesie akredytacji.

CZY ZA KILKA LAT BĘDZIEMY WIODĄCĄ UCZELNIĄ W KRAJU?

Pozycja naszej uczelni w kraju jest dobra, przy tym obserwujemy stopniowy wzrost tej pozycji. Syntetycznie w artykule przedstawione zmiany (przeprowadzane i projektowane) mogą oznaczać zmianę tej pozycji. Jest wielka szansa, aby jeszcze bardziej poprawiać pozycję naszej uczelni, która ma spory potencjał.

Trzeba jednak pamiętać, że to jak zostaniemy ocenieni przez różne gremia przeprowadzające tę ocenę, zależy od tego, jakie będą efekty naszej pracy. Co więcej, pewną rolę odegra też to, jak będą przygotowane nasze wnioski podlegające ocenie. Znam przykłady dobrych instytucji, które uzyskały niższą ocenę z powodu nienajlepiej przygotowanych wniosków, jak również przykłady bardzo słabych uczelni (możemy się domyślać, jakich), z których dokumentacji może wynikać, że mają wielkie osiągnięcia. Moim zdaniem, w perspektywie najbliższych lat musimy włożyć wiele wysiłku w to, aby nasza uczelnia (a przynajmniej część wydziałów) osiągnęła rozpoznawalną pozycję na świecie. **Myślę tu o rankingu Jiaotong University z Szanghaju lub innych rozpoznawalnych (w sensie medialnym) rankingów, ale nie tylko.** Myślę tu o tych wszystkich faktach, które spowodują, iż nasza uczelnia będzie obiektem zainteresowania kandydatów na studia różnych rodzajów (również doktoranckich) i będzie jedną z wiodących uczelni ekonomicznych Europy kontynentalnej.

Niewątpliwie zdecydują o tym osiągnięcia naukowe, w tym publikacje w renomowanych czasopismach oraz atrakcyjne programy dydaktyczne, które „dobrze się sprzedadzą” na świecie.

Prof. dr hab. Krzysztof Jajuga,
kierownik Katedry Inwestycji Finansowych
i Zarządzania Ryzykiem,
kierownik Instytutu Zarządzania Finansami

Parametr/Indeks Hirscha

Jerzy Hanuza

Od 2005 r. Indeks Hirscha (*współczynnik h dla autora* (ang. *index h , h -index, Hirsch index, Hirsch number*)) jest stosowany do wstępnej oceny osiągnięć naukowca w perspektywie dorobku naukowego.

Definiuje się go jako „liczbę publikacji danego badacza, z których każda była cytowana co najmniej h razy”¹. Wpływ na wartość wskaźnika mają więc liczba publikacji danego autora lub instytucji naukowej oraz liczba cytowań pracy w literaturze naukowej. Przykładowo, indeks h równy 20 oznacza, że 20 publikacji osoby lub instytucji naukowej było cytowane minimum 20 razy. Indeks Hirscha pozwala więc ocenić wartość naukową danego autora lub instytucji w sposób ilościowy oraz jakościowy. Zaletami wskaźnika Hirscha są jego prostota oraz możliwość stosowania w odniesieniu zarówno do indywidualnego autora, jak i do zespołu specjalistów, instytucji i ośrodków naukowych, dyscyplin czy czasopism naukowych. Jest obiektywny ze względu na dyscyplinę naukową czy staż naukowy².

Indeks Hirscha ma jednak istotne wady, które uniemożliwiają obiektywną ocenę wartości prac naukowych ze względu na ich merytoryczność i użyteczność. Jedną pub-

likacją danego autora, będącą wynikiem wieloletnich badań, posiadającą znaczącą wartość naukową i merytoryczną, cytowana kilka tysięcy razy, podnosi autorowi indeks h tylko o jeden punkt. Dodatkowo, wiele cytowań prac naukowych ma charakter autocytowań, indeks nie uwzględnia rodzaju czasopisma (jego prestiżu i znaczenia w świecie nauki), a także promuje duże instytucje badawcze, w których większa liczba prac badawczych pozwala na uzyskiwanie wyższych wartości indeksu h . Należy zauważyć, że zarówno naukowcy licznie publikujący mało znaczące z naukowego punktu widzenia prace, jak i naukowcy posiadający niewiele publikacji, ale o wysokim znaczeniu naukowym mają niski współczynnik Hirscha. Wysoki współczynnik h można zatem osiągnąć poprzez regularne publikowanie prac na wysokim poziomie w długiej perspektywie czasowej.

Wiele z powyższych wad spowodowało konieczność wprowadzenia modyfikacji indeksu h , jednakże nie ma idealnego systemu uwzględniającego wszystkie wymienione uwagi. Oprócz klasycznej metody obliczania parametru Hirscha stosowane są również:

- wskaźnik nieuwzględniający autocytowań,
- zmodyfikowany indeks h_m korelujący wartość indeksu h z liczbą opublikowanych prac N : $h_m = h/N^{0,4}$, szczególnie chętnie wykorzystywany przy porównywaniu instytucji naukowych,

Tabela 1. Pełne wyniki analizy publikowalności 10 instytucji PAN pracujących w różnych dyscyplinach naukowych.

Nazwa instytucji naukowej	Dyscyplina naukowa wg ISI	Liczba publikacji	Całkowita liczba cytowań	Średnia liczba cytowań/publikację	Najlepiej cytowana publikacja	Liczba publikacji cytowanych pow. 100 razy	Indeks h	Indeks h /liczba publikacji	Procent autocytowań	Indeks h bez autocytowań	Suma cytowań publikacji wchodzących do puli indeksu h	Średnia cytowań publikacji z puli indeksu h (indeks A)	Przebieg cytowań publikacji z puli indeksu h (indeks R)	Współczynnik korekcyjny dla różnych dyscyplin	Indeks h /współczynnik korekcyjny dla dyscyplin	Indeks h /współczynnik korekcyjny dla dyscyplin oraz bez autocytowań
Instytut Fizyki Jądrowej PAN	Physics	4 954	67 066	13,54	470	93	97	3,23	58,5	40,3	17 625	181,70	132,76	1,00	97,0	40,3
Instytut Fizyki PAN	Physics	11 344	105 396	9,29	2551	71	89	2,13	45,0	48,9	16 573	186,21	128,75	1,00	89,0	48,9
Centrum astronomiczne PAN	Space Science	1 401	28 618	20,43	624	43	71	3,91	40,7	42,1	11 829	166,61	108,76	0,74	52,5	31,1
Instytut Chemii Fizycznej PAN	Chemistry	4 257	44 029	10,34	923	26	65	2,30	51,2	31,7	7 638	117,51	87,39	0,92	59,8	29,2
Centrum Badań Molekularnych i Makromolekularnych PAN	Chemistry	2 449	30 566	12,48	334	23	64	2,82	49,9	32,1	6 451	100,79	80,32	0,92	58,9	29,5
Instytut Biologii Doświadczalnej PAN	Biology & Biochemistry	2 944	29 760	10,11	545	28	60	2,46	38,7	36,8	7 134	118,90	84,46	0,60	36,0	22,1
Instytut Chemii Organicznej PAN	Chemistry	3 084	32 649	10,59	558	21	56	2,25	49,2	28,4	7 028	125,50	83,83	0,92	51,5	26,2
Instytut Farmakologii PAN	Pharmacology & Toxicology	1 819	19 606	10,78	292	12	55	2,73	45,1	30,2	4 678	85,05	68,39	0,84	46,2	25,4
Instytut Biochemii i Biofizyki PAN	Biology & Biochemistry	1 960	23 524	12,00	631	18	53	2,55	35,1	34,4	5 802	109,47	76,17	0,60	31,8	20,6
Instytut Chemii Bioorganicznej PAN	Chemistry	1 117	13 995	12,53	1105	19	50	3,02	39,2	30,4	6 049	121,00	77,78	0,92	46,0	28,0

Źródło: R. Kierzek, *Jak porównywać „apples and oranges”, czyli o różnych metodach analizy publikowalności i dorobku naukowego*, FORUM – Biuletyn Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego nr 2/143, luty 2009.

Tabela 2. Analiza publikacji wybranych instytutów PAN za okres 1973-2008

Nazwa instytutu	1973-2008					2000-2008			
	Liczba publikacji	Całkowita liczba cytowań	Średnia cytowań /publikację	Indeks h	Indeks h_m	Liczba publikacji	Całkowita liczba cytowań	Indeks h	Indeks h_m
Instytut Fizyki PAN	10 926	93 590	8,89	87	2,11	3 896	21 919	47	1,72
Instytut Chemii Fizycznej PAN	3 953	39 692	10,04	63	2,29	1 602	8 322	28	1,46
Centrum Badań Molekularnych i Makromolekularnych PAN	2 276	28 115	12,35	61	2,77	716	5 095	29	2,09
Instytut Chemii Organicznej PAN	2 879	29 246	10,16	53	2,19	909	5 169	25	1,64
Instytut Biologii Doświadczalnej PAN	2 231	20 656	9,26	52	2,38	760	4 482	29	2,04
Instytut Biochemii i Biofizyki PAN	1 769	20 900	11,81	51	2,56	652	5 549	31	2,32
Instytut Farmakologii PAN	1 682	17 523	10,42	51	2,61	890	6 146	31	2,05
Instytut Chemii Bioorganicznej PAN	1 018	12 775	12,55	48	3,01	516	3 875	26	2,14
Instytut Fizyki Jądrowej PAN	1 521	13 316	8,75	47	2,51	1 163	9 296	42	2,49
Instytut Medycyny Doświadczalnej PAN	2 277	14 650	6,43	42	1,91	1 008	4 150	23	1,45
Instytut Niskich Temperatur i Badań Strukturalnych PAN	3 929	21 932	5,58	41	1,50	1 671	6 300	25	1,28
Instytut Katalizy i Fizykochemii Powierzchni PAN	970	10 053	10,36	40	2,55	514	2 770	21	1,73
Centrum Astronomiczne im. Mikołaja Kopernika PAN	285	5 030	17,65	38	3,96	192	1 865	20	2,44
Instytut Fizyki Molekularnej PAN	2 739	13 847	5,06	35	1,48	1 192	3 911	22	1,29
Instytut Podstawowych Problemów Techniki PAN	1 775	7 514	4,23	31	1,55	458	1 186	13	1,12
Instytut Matematyczny PAN	1 113	6 027	5,42	31	1,87	395	1 008	13	1,19
Polska Akademia Nauk (liczona jako całość)	62 938	463 941	7,37	136	1,64	22 735	109 549	73	1,32

Źródło: R. Kierzek, *Polska nauka w indeksie Hirscha*, Biuletyn Sprawy Nauki nr 29/08/2008.

Tabela 3. Analiza publikacji wybranych uczelni wyższych za okres 1973-2008

Nazwa instytutu	1973-2008					2000-2008			
	Liczba publikacji	Całkowita liczba cytowań	Średnia cytowań /publikację	Indeks h_m	Indeks h	Liczba publikacji	Całkowita liczba cytowań	Indeks h	Indeks h_m
Uniwersytet Warszawski	21000	231886	11,04	143	2,67	7693	52353	72	2,01
Uniwersytet Jagielloński	18008	147832	8,21	105	2,08	9401	54636	68	1,75
Politechnika Warszawska	8764	52569	6,00	72	1,91	4024	18329	46	1,66
Uniwersytet Wrocławski	10945	76302	6,97	70	1,70	4254	19916	43	1,52
Uniwersytet Gdański	5125	41660	8,13	69	2,26	2528	13519	40	1,74
Uniwersytet Mikołaja Kopernika	5527	38103	6,89	57	1,82	2364	1-602	33	1,48
Uniwersytet Śląski	5440	31882	5,86	51	1,63	29794	11931	36	1,51
Politechnika Wrocławska	8325	41058	4,93	50	1,35	3703	13053	29	1,08
Akademia Medyczna we Wrocławiu	2498	9286	3,72	33	1,44	1298	3983	26	1,48

Źródło: R. Kierzek, *Jak porównywać „apples and oranges”, czyli o różnych metodach analizy publikowalności i dorobku naukowego*, FORUM – Biuletyn Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego nr 2/143, luty 2009.

- zmodyfikowany indeks h ze względu na liczebność współautorów jednej publikacji (średnia liczba współautorów),
- tzw. *indeks A*, określający średnią wartość cytowań prac wchodzących do puli prac w indeksie h (iloraz sumarycznej liczby cytowań prac z puli indeksu h przez wartość indeksu h),
- tzw. *indeks R*, będący pierwiastkiem z sumy cytowań prac wliczanych do indeksu h ,
- modyfikacje uwzględniające dyscyplinę naukową,³
- wiele innych.

Prof. Ryszard Kierzek, w artykule „Jak porównywać „apples and oranges”, czyli o różnych metodach analizy publikowalności i dorobku naukowego” zamieszczonym w Biuletynie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego, porównał dorobek naukowy osób i instytutów, uwzględniając różne modyfikacje indeksu h . Wyniki jego analizy zawarto w tabeli 1.

Indeks Hirscha można wyliczyć na co najmniej trzy sposoby, korzystając z takich baz danych, jak: ISI Web of Knowledge, bazy Scopus oraz programu Publish or Perish. Ponieważ wyniki analiz mogą się różnić w zależności od bazy danych, wymusza to odpowiedzialność wydawców za publikowanie prac w odpowiednich bazach.

Jak na tle nauki światowej wypada polska nauka? Porównania dokonał prof. R. Kierzek w swoim artykule pt. „Polska nauka w indeksie Hirscha”, w którym porównał dane opracowane na podstawie ISI w perspektywie 35 lat dla polskich instytucji naukowych, a otrzymane wyniki porównał z najlepszymi instytucjami naukowymi na świecie.

Wynika z nich, że:

- Większość polskich publikacji (ok. 75%) pochodzi z 25-30 instytutów PAN i uczelni wyższych.
- Spośród uczelni wyższych najwięcej publikacji pochodziło z Uniwersytetu Warszawskiego (21.000; 7,3%), Uniwersytetu Jagiellońskiego (18.008; 6,3%), Uniwersytetu Wrocławskiego (10.945; 3,8%), Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu (10.553; 3,7%) oraz Politechniki Warszawskiej (8764; 3,1%).
- W największych uniwersytetach 60-85% opublikowanych prac stworzono na wydziałach fizyki, chemii i biologii. Ich udział w całkowitej liczbie cytowań był jeszcze wyższy i sięgał nawet 78-95%.
- Porównanie ocen parametrycznych instytucji naukowych z Polski i innych krajów Europy oraz Australii, Kanady, Indii, Japonii, Chin i Stanów Zjednoczonych plasuje nasz kraj na 20 miejscu.
- Polska jako kraj uzyskała indeks h równy 146 i jest to

tylko 19,5% wartości indeksu Hirscha pierwszych na liście USA (indeks Hirscha równy 749).

- Analiza pokazuje, że tylko w fizyce (34,3%) i naukach inżynierskich (28,3%) wartość „polskiego” Hirscha najmniej odbiega od indeksu lidera. Również porównanie wartości indeksu Hirscha dla fizyki (Polska 110/lider grupy 321), nauk medycznych (69/517), nauk inżynierskich (41/145), chemii (39/324) z indeksem Hirscha dla całej Polski (równym 146) sugeruje, że te cztery dyscypliny są głównymi „uczniawcami” w polskim indeksie Hirscha.
- Zwykle około 75% liczby cytowań i publikacji wliczanych do indeksu Hirscha instytucji pochodzi od jej 3-5 naukowców. Można z ogromną dozą pewności powiedzieć, że obecne osiągnięcia nauki polskiej mierzone indeksem Hirscha to wynik działalności około 150 osób.
- Zdecydowana większość (ponad 90%) najczęściej cytowanych publikacji jest wynikiem współpracy z zagranicznymi ośrodkami naukowymi. Analiza dokonana z okresu 2000-2006 pokazuje, że spośród 100 najczęściej cytowanych prac tylko dwie powstały całkowicie w polskiej instytucji, a reszta we współdziałaniu z zagranicznym ośrodkiem naukowym⁴.

¹ M. Kuś, L. Mankiewicz, K. Zyczkowski, *Porównywanie indeksów Hirscha uczonych i instytucji naukowych*, FORUM – Biuletyn Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego nr 3/144, marzec 2009.

² R. Kierzek, *Jak porównywać „apples and oranges”, czyli o różnych metodach analizy publikowalności i dorobku naukowego*, FORUM – Biuletyn Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego nr 2/143, luty 2009.

³ S. Mrówczyński, PAUza Akademicka nr 101, 9 grudnia 2010.

⁴ R. Kierzek, *Polska nauka w indeksie Hirscha*, Biuletyn Sprawy Nauki nr 29/08/2008. <http://www.nauka.gov.pl/nauka/nauka-dla-kazdego/raporty-i-publikacje/sprawy-nauki/forum/forum/artukul/prof-ryszard-kierzek-polska-nauka-w-indeksie-hirscha/>

Opłaca się wiedzieć więcej

STUDIA PODYPLOMOWE

W przemówieniu inauguracyjnym JM Rektor prof. Bogusław Fiedor podkreślił fakt, że ...Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu jest od wielu już lat największym centrum kształcenia podyplomowego w naszym mieście i w całym regionie, a liczba słuchaczy tych studiów oscyluje od kilku lat wokół 2,5 tys., przy przychodach rocznych rzędu 10-12 mln zł. Obecnie tworzony jest zupełnie nowy, zintegrowany system zarządzania studiami podyplomowymi na Uczelni, z zachowaniem autonomii programowo-merytorycznej poszczególnych katedr jako inicjatorów określonych studiów. Jako pierwsza uczelnia we Wrocławiu utworzyliśmy wiosną tego roku nowoczesny portal internetowy do organizacyjnej i merytorycznej obsługi tych studiów.

Redakcja czasopisma PORTAL poprosiła dr. Janusza Lichtarskiego, pełnomocnika Rektora ds. Studiów Podyplomowych, pracownika Katedry Strategii i Metod Zarządzania, o przybliżenie tematu organizacji i oferty studiów podyplomowych

Rektor w swoim wystąpieniu podkreślił, że „tworzony jest zupełnie nowy, zintegrowany system zarządzania studiami podyplomowymi w Uczelni”. Proszę opowiedzieć nam o specyfice tego systemu. Na czym polega?

Nowe podejście do organizacji studiów podyplomowych oznacza rozwój współpracy i lepszą koordynację pomię-

OPŁACA SIĘ WIEDZIEĆ WIĘCEJ

Zapraszamy na STUDIA PODYPLOMOWE

- > Ponad 80 kierunków (w tym 20 nowych)
- > Innowacyjne programy nauczania
- > Świadectwo renomowanej uczelni
- > Doświadczona kadra
- > Atrakcyjne ceny

szczegóły na www.ue.wroc.pl

STUDIA PODYPLOMOWE

Zapraszamy także na studia MBA (Master of Business Administration) w opcji polskojęzycznej i międzynarodowej

dzy poszczególnymi kierunkami studiów, katedrami i wydziałami. Już w tegorocznej ofercie pojawiło się wiele kierunków współorganizowanych przez katedry z różnych wydziałów. Taka międzywydziałowa współpraca skutkuje powstawaniem bardziej przekrojowych i ciekawszych propozycji dla słuchaczy, a dla kadry akademickiej oznacza zacieśnianie współpracy, zarówno na polu dydaktycznym, jak i naukowym.

Obecny sposób koordynacji i integracji studiów ma charakter nienakazowy, w pełni dobrowolny. Kierownictwo uczelni niczego nie narzuca organizatorom studiów, aby podtrzymać ich dotychczasową inicjatywę i przedsiębiorczość. Bardziej skoordynowane są natomiast działania promocyjne i umiejscowienie oferty na nowo uruchomionej platformie internetowej.

Stworzyliśmy też jednolity system identyfikacji wizualnej studiów podyplomowych. Strona internetowa, reklamy, materiały promocyjne, segregatory dla słuchaczy i wszelkie dokumenty związane ze studiami podyplomowymi – wykorzystują te same motywy graficzne i jednolitą kolorystkę. Dążymy również do tego, aby wszystkie prezentacje multimedialne i materiały dydaktyczne dla słuchaczy przygotowane były na wspólnym szablonie.

Kto jest odpowiedzialny za stronę www, rekrutację, koordynację?

Podobnie jak dotychczas za treść oferty i rekrutację na poszczególne kierunki studiów podyplomowych odpowiadają ich kierownicy. Jednak dzięki nowemu systemowi otrzymują oni większe wsparcie i dodatkowe zachęty do rozwoju nowych kierunków.

Nowa platforma to przykład tzw. systemu wielodostępowego, a więc każde studia są niezależnie obsługiwane przez organizatorów. W praktyce jest to duże ułatwienie.

System zarządzania studiami podyplomowymi zachowuje autonomię programowo-merytoryczną poszczególnych katedr jako inicjatorów określonych studiów.

Autonomia programowa oznacza, że katedry, jako jednostki organizujące studia podyplomowe, mają swobodę w budowaniu oferty takich studiów. W tegorocznej ofercie znalazło się ponad 80 kierunków, bardzo zróżnicowanych pod względem tematyki.

W jaki sposób katedry analizują potrzeby rynku, aby w konsekwencji inicjować nowe kierunki studiów? Czy robią to we współpracy z Biurem Karier, z innymi jednostkami zajmującymi się rynkiem pracy, Biurem pracy, pośrednikami pracy?

Jeżeli chodzi o badanie potrzeb rynku, to nie ma na uczelni wyspecjalizowanej w tym jednostki, jednak system zdecentralizowany dobrze się sprawdza. Organizatorzy studiów na bieżąco monitorują rynek i błyskawicznie reagują na płynące z niego sygnały. Dzięki temu oferta naszej Uczelni jest bardzo atrakcyjna i stale odpowiada zapotrzebowaniu rynkowemu.

Jako pierwsza uczelnia we Wrocławiu utworzyliśmy wiosną tego roku nowoczesny portal internetowy do organizacyjnej i merytorycznej obsługi tych studiów. Jaka jest frekwencja na portalu? Które strony są najczęściej odwiedzane?

Nowa platforma do obsługi studiów podyplomowych to przełom, jeżeli chodzi o prezentację oferty, komunikację ze słuchaczami i obsługę administracyjną studiów. Platforma umożliwia stałą aktualizację oferty, zapisy studentów *on-line*, monitorowanie rekrutacji, mailing i automatyczne generowanie dokumentów, takich jak indeksy, listy obecności czy protokoły.

Ułatwienia dotyczą również słuchaczy, którzy po zalogowaniu do systemu i wprowadzeniu danych mają możliwość wygenerowania dokumentów aplikacyjnych i pobrania zamieszczonych na platformie materiałów dydaktycznych.

Na nowej stronie internetowej utworzono również specjalną zakładkę dla kierowników studiów. Po zalogowaniu udostępniane są na niej wszystkie regulacje wewnętrzne

dotyczące studiów podyplomowych, wzory dokumentów zgodne z system identyfikacji wizualnej czy bardzo praktyczne narzędzie ułatwiające tworzenie kosztorysu.

Jakie inne działania promowały w tym roku ofertę?

Jeżeli chodzi o działania promujące ofertę studiów podyplomowych w tym roku, to uruchomiliśmy kampanię reklamową w radiu, w prasie lokalnej i w mediach internetowych. Wszystkie te działania realizowane były w ścisłej współpracy z Biurem Promocji Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu i wpisane w ogólny plan promocji naszej Uczelni. Dzięki temu nasza oferta ma charakter kompleksowy i każdy, bez względu na wiek i doświadczenie zawodowe, może znaleźć w niej coś dla siebie.

Liczba słuchaczy tych studiów oscyluje od kilku lat wokół 2,5 tys., przy przychodach rocznych rzędu 10-12 mln zł – tak Rektor przedstawił stronę finansową oferty. Jak wygląda tegoroczna rekrutacja? Proszę o statystyki – na jakie studia było najwięcej zainteresowanych? Co jest „przebojem” rekrutacji?

Mimo niekorzystnych tendencji demograficznych i niestabilnej sytuacji ekonomicznej w kraju wyniki rekrutacji są dobre. Oznacza to, że w niepewnych czasach Polacy słusznie postanowili zainwestować w wiedzę i umiejętności, czyli w siebie.

Jeżeli chodzi o najpopularniejsze kierunki, to niewątpliwie największym zainteresowaniem – jak co roku – cieszą się studia związane z rachunkowością, finansami i podatkami, a także z bezpieczeństwem i higieną pracy. Przebojem rekrutacji można nazwać nowy kierunek o nazwie „Project Management”, który dzięki innowacyjnemu programowi, praktycznemu podejściu do dydaktyki i zaangażowaniu doświadczonych praktyków biznesu zainteresował większą niż przypuszczaliśmy liczbę osób. Obecnie uruchamiamy dwie równoległe edycje, a są już zapytania o kolejne.

Oferta poszerzyła się również o pierwsze studia podyplomowe z zakresu zarządzania prowadzone w całości w języku angielskim. Cieszy fakt, że na studia „Managing Business” zapisali się obcokrajowcy – niewątpliwie będzie to bardzo interesująca grupa. Kadre dydaktyczną stanowią doświadczeni pracownicy naszej Uczelni, reprezentanci innych ośrodków naukowych z kraju i z zagranicy, a także

menedżerowie największych przedsiębiorstw w regionie. Ciekawą propozycją stanowią też elitarne studia podyplomowe, adresowane do przedstawicieli kadry menedżerskiej najwyższego szczebla. Nowatorska jest tu przede wszystkim formuła studiów, w której słuchacze – oprócz uczestniczenia w tradycyjnych wykładach – jako doświadczeni praktycy biznesu dzielą się wiedzą i doświadczeniami w ramach paneli dyskusyjnych i warsztatów.

Jakie plany rozwoju oferty studiów podyplomowych buduje się na wnioskach wyciągniętych z tegorocznej rekrutacji?

Plany rozwoju studiów podyplomowych są bardzo ambitne. Ciekawe i jednocześnie budujące jest to, że większość pomysłów i inicjatyw pochodzi od kadry dydaktycznej. Od strony merytorycznej studia podyplomowe oferowane przez naszą Uczelnię już dziś nie mają konkurencji na rynku, jednak na razie pewnym ograniczeniem jest infrastruktura. Niewątpliwie przełomowym wydarzeniem będzie uruchomienie budowanego obecnie Centrum Kształcenia Ustawicznego. Możliwość prowadzenia zajęć w nowych, komfortowych i nowoczesnie wyposażonych salach wykładowych pozwoli nam poszerzyć ofertę i znacznie podnieść jakość naszych usług.

Za dwa, trzy lata będziemy wyprzedzać konkurencję nie o krok, a o całą dekadę, zarówno w aspekcie merytorycznym, jak i w kwestii jakości infrastruktury i poziomu obsługi słuchaczy. W przyszłości z pewnością w większym stopniu wychodzić będziemy również naprzeciw potrzebom i oczekiwaniom klientów instytucjonalnych. Zatrudniając kilkuset pracowników i posiadając rozległe sieci współpracy, Uniwersytet Ekonomiczny ma ogromny potencjał dydaktyczny. Pozwala to nam na budowanie programów studiów podyplomowych dostosowanych do indywidualnych potrzeb przedsiębiorstw i jednostek sektora publicznego. Biorąc pod uwagę fakt, że Wrocław skupia coraz więcej znaczących w kraju i Europie pracodawców, sądzę że właśnie ten kierunek rozwoju studiów podyplomowych ma obecnie ogromne perspektywy rozwoju.

Dziękuję za rozmowę i życzę ...dużo pracy.
Rozmawiała Tamara Chorążyczewska

Project Management

– przebój tegorocznej rekrutacji na studia podyplomowe

Studia Project Management mają pomóc w wykształceniu umiejętności i kompetencji przyszłych project managerów, tak aby ich działania w większym stopniu opierały się na fachowej wiedzy. W tym roku na kierunek przyjęto 68 osób. O specyfice tej oferty dydaktycznej i źródle jej sukcesu rozmawiamy z dr Markiem Wąsowiczem.

Kto kryje się za sukcesem kierunku Project Management?

Idea studiów podyplomowych z zarządzania projektami zrodziła się na podstawie doświadczeń wyniesionych ze szkoleń przeprowadzanych w ramach kształcenia ustawicznego w projekcie „Kuźnia Kadr 2, czyli wzmocnienie

potencjału rozwojowego Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu”. Zaproponowane tam szkolenie z zarządzania projektami biło i nadal bije rekordy popularności. Niejednokrotnie uczestnicy szkolenia mówili, że chcieliby w większym stopniu zająć się tym zagadnieniem. W związku z tym Katedra Projektowania Systemów Zarządzania w ścisłej współpracy z Katedrą Strategii i Metod Zarządzania postanowiły, że stworzą kierunek studiów podyplomowych Project Management. Jest to oferta nowa, ponieważ istniejące studia podyplomowe w głównej mierze opierały się na projektach europejskich, a studia Project Management mają dostarczyć wiedzę dla project managera oraz wykształcić w nim pożądane umiejętności i kompetencje.

Innowacyjny program – co kryje się za tym hasłem?

Program został stworzony z uwzględnieniem Krajowych Ram Kwalifikacji, a mianowicie wyszliśmy od odpowiedzi na pytanie, co dany człowiek po ukończeniu studiów będzie robił oraz jakie umiejętności i kompetencje ma na nich zdobyć. Następnie stworzyliśmy zakres wykładów i warsztatów, które mają przyczynić się do tego stanu. Ostatnim etapem było zebranie i dopasowanie kadry dydaktycznej. Aktualnie program jest podstawą sukcesu tych studiów podyplomowych, zwracali na to uwagę sami kandydaci na studia.

Opis studiów zapowiada „praktyczne podejście do dydaktyki i zaangażowanie doświadczonych praktyków biznesu”. Proszę o rozwinięcie myśli.

Idea jest taka, aby dostarczyć słuchaczowi nie tylko konkretnej wiedzy, ale także wykształcić pewne umiejętności i kompetencje. W tym celu program studiów znacząco wykorzystuje zajęcia w formie warsztatów i nie ma w nim przedmiotów zbędnych, każdy przedmiot pełni swoje zadanie. Założenie jest takie, że słuchacz przychodzi z pewnym bagażem doświadczeń i wiedzy, a my nie staramy się go nauczyć wszystkiego o zarządzaniu, ale skupić się na tym, co przyda mu się w zarządzaniu projektami. W tym celu angażujemy też doświadczonych praktyków biznesu, aby przekazali swoje doświadczenia projektowe, dzięki czemu część projektów uniknie problemów.

Ile osób rozpoczęło w tym roku studia na PM? Podobno musieliście Państwo uruchomić dwie równoległe edycje?

W sumie na studia zgłosiło się prawie 80 osób, z czego 68 podjęło studia. Zainteresowanie było tak duże, że nawet po zakończeniu rekrutacji były jeszcze osoby, które dzwoniły i pisały, aby przyjąć je na studia. Na ile to możliwe, przyjmowaliśmy te osoby albo proponowaliśmy im inne rozwiązania, np. podjęcie podobnego kierunku na naszej uczelni albo poczekanie do lutego na kolejną edycję studiów.

Jaka jest cena studiów?

Cena studiów wynosi 4500 zł za dwa semestry, ale możliwe jest płacenie w dwóch ratach.

Skąd studenci czerpali wiedzę o ofercie? Czy przeprowadzono takie badania/ankiety?

Wiedzę czerpali głównie z strony studiów podyplomowych podyplomowe.ue.wroc.pl. Ponadto reklamowaliśmy się w gazetach lokalnych, co przyniosło też pewien odzew. Mam nadzieję, że następne edycje będą się opierały także na uczestnikach, którzy dowiedzieli się o studiach od osób na nie uczęszczających, bo to jest faktycznie najlepsza reklama.

Skąd takie zainteresowanie PM? Czy związane jest ono z rynkiem pracy?

Wiele osób poszukuje możliwości rozwoju właśnie w kierunku zarządzania projektami, widząc w tej dziedzinie przyszłość. Project Management zarówno na świecie, jak i w Polsce bardzo się rozwinął w ostatnich 10 latach. Niestety, nie poszedł za tym rozwój kadry. Wiele osób realizuje projekty na zasadzie prób i błędów, a nie ma skąd czerpać wiedzy na ten temat. Studia Project Management mają pomóc w wykształceniu umiejętności i kompetencji przyszłych project managerów, tak aby ich działania w większym stopniu opierały się na fachowej wiedzy, a nie tylko na intuicji.

Czy istnieją już plany związane z rozwojem kierunku?

Podjęliśmy intensywne rozmowy w celu akredytacji programu studiów. Staramy się pozyskać cały czas najlepszych ekspertów w danych dziedzinach, tak aby studia te były odskocznią w karierze project managera. Czekać też będziemy na pierwsze oceny programu studiów przez słuchaczy, tak aby cały czas go doskonalili. Jesteśmy na początku drogi stworzenia zespołu ludzi, chcących rozwijać obszar zarządzania projektami na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu. Cały czas rozwijamy też ideę PM wśród studentów. W tym celu we wrześniu zostało powołane koło naukowe zrzeszające pasjonatów zarządzania projektami. Wierzę, że te inicjatywy znajdą na stałe miejsce w działalności naukowej i dydaktycznej naszej uczelni.

Dziękuję za rozmowę
Tamara Chorążyczewska

Dr Marek Wąsowicz – adiunkt w Katedrze Projektowania Systemów Zarządzania, jest kierownikiem studiów podyplomowych Project Management i opiekunem Koła Naukowego Zarządzania Projektami.

Projekt PIN

Dwaj pracownicy Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu: dr Maciej Czarnecki (adiunkt w Katedrze Zarządzania Przedsiębiorstwem) i dr Jarosław Ignacy (adiunkt w Katedrze Zarządzania Strategicznego) współuczestniczą w europejskim projekcie ProInterNet, którego celem jest m.in. opracowanie wytycznych do programów studiów, szkoleń, kursów, aby podnieść kwalifikacje i kompetencje osób w zakresie zawodów związanych z ICT.

Raport OECD z roku 2008 dotyczący społeczeństwa informacyjnego (ICT) informuje, iż „Umiejętności ICT to jeden z najważniejszych czynników wzrostu gospodarczego (...)” oraz że „Ponad 4% zatrudnionych ogółem to zatrudnieni w różnych specjalnościach związanych z ICT”.

Aktualnie możliwości zatrudnienia specjalistów z dziedzin związanych z ICT są duże. Z drugiej strony, analizy wskazują, że firmy często mają duże trudności z obsadzeniem wakatów. Przyczyną tego stanu rzeczy jest m.in. luka kompetencyjna, spowodowana niedostosowaniem kwalifikacji, kompetencji oraz programów nauczania wyższych uczelni, szkoleń zawodowych itp. do potrzeb rynku. Dodatkową trudność stanowi brak jednolitych standardów opisujących wymagania w ramach poszczególnych zawodów ICT. Odpowiedzią na te wyzwania współczesnej gospodarki jest projekt PIN, którego celem stało się przewyżczenie tej niekorzystnej sytuacji.

Twórcy projektu o nazwie 504025-LLP-1-2009-1-ES-LEONARDO-LNW „ProInterNet” wyznaczyli sobie następujące cele do realizacji:

- przegląd i ujednoczenie terminologii związanej z kompetencjami w zakresie umiejętności w dziedzinach specjalizacji związanych z Internetem;
- opracowanie wytycznych do programów szkoleń, kursów, studiów itp., których adresatami będą osoby podejmujące studia, szkolenia lub pracę związane z Internetem oraz firmy i instytucje oferujące studia, szkolenia i kursy w zakresie Internetu;
- szeroka popularyzacja ww. wśród firm związanych z Internetem, szkół i firm szkoleniowych oferujących studia, szkolenia itd. związane z Internetem oraz wśród firm działających w tej branży, poprzez: (w Polsce) dwa spotkania i burze mózgów z udziałem ww. („roundtables”) oraz poprzez stworzenie obszernej platformy internetowej, zawierającej wyniki badań;
- stworzenie relacji pomiędzy firmami związanymi z Internetem, firmami szkoleniowymi, stowarzyszeniami firm ICT, władzami publicznymi itd.

W tym międzynarodowym projekcie uczestniczą partnerzy zarówno z instytucji edukacyjnych, jak i instytucji gospodarczych. Są to:

GAIA (Asociación de Industrias de las Tecnologías Electrónicas) (stowarzyszenie elektroników i informatyków) – Hiszpania

Euproma GmbH & Co (firma zajmująca się doradztwem i szkoleniami w sektorach multimediiów i IT), **Dekra Akademie GmbH** (jedna z firm z holdingu Dekra Industries, zajmująca się szkoleniami technicznymi oraz związanymi z normalizacją i certyfikacją), **Fachhochschule für Oekonomie & Management** (Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa) – Niemcy

European Multimedia Forum Ltd. (największe stowarzyszenie firm IT na świecie, zrzeszające ponad 5 tys. przedsiębiorstw) – Wielka Brytania

Association Multimédia Emploi (stowarzyszenie specjalistów IT i multimediów) – Francja

Elliniko Anoikto Panepistimio (państwowa szkoła wyższa, kształcąca „na odległość” za pośrednictwem Internetu) – Grecja

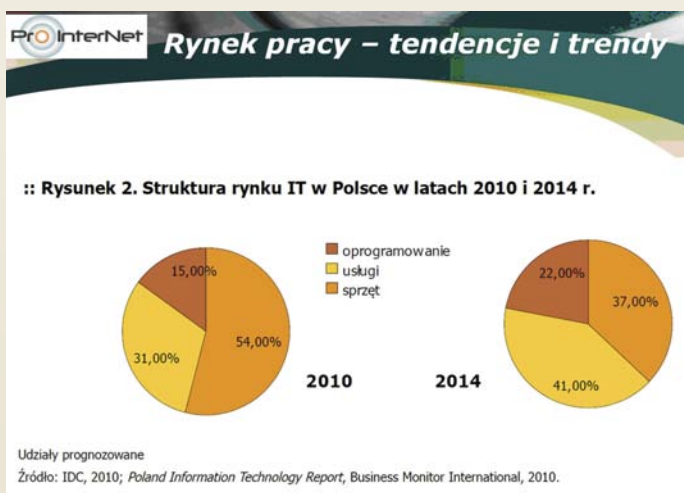
Magyar Taralomipari Szövetseg (stowarzyszenie firm informatycznych) – Węgry

Fondation des Territoires de Demain (fundacja zrzeszająca m.in. następujące organizacje: The European Network of Digital Cities – 140 miast z 18 krajów Europy; The NGO Arenotech – 4000 naukowców i profesorów z Europy, Azji, Afryki i USA; The Society of the Future).

Polski panel dyskusyjny Round Tables zorganizowano na Uniwersytecie Ekonomicznym we Wrocławiu. W spotkaniu uczestniczyli, m.in.:

- przedstawiciele firm m.in ICT i eCommerce (AdTaily, Agencja Interaktywna LAMA MEDIA, Code Team, Contium, ESAProjekt, Google, Human Dialog, Logika – Studio Reklamy i Grafiki, LSB Data, RINF, Techland, TP);
- przedstawiciele firm szkoleniowych (Ability Consulting, Emovo, Energy Group, Librent HR);
- przedstawiciele władz miasta (Biuro Współpracy z Uczelniami Wyższymi, Wydział Informatyki);
- reprezentanci uczelni wyższych (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach);
- członkowie kół naukowych ICT (Politechnika Wrocławska, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu);
- członkowie organizacji NGO (Akademickie Stowarzyszenie Informatyczne z Politechniki Wrocławskiej, Wrocław Sunrise).

FELIETONY

W ramach projektu ProInterNet (PIN) w 8 państwach Unii Europejskiej odbyły się dyskusje panelowe z udziałem przedstawicieli przedsiębiorstw prywatnych, firm szkoleniowych, władz samorządowych, uczelni wyższych i kół naukowych, które mają na celu zebranie opinii, komentarzy oraz sugestii na temat rynku pracy w zakresie dopasowania kwalifikacji kandydatów do wymagań i oczekiwań pracodawców.

Nadchodzące wydarzenia i plany na przyszłość

W ramach dalszych prac związanych z realizacją projektu planowane są następujące działania służące zwiększeniu przejrzystości rynku pracy oraz poprawie jakości kształcenia specjalistów ICT:

- panel dyskusyjny Round Tables (2 tura),
- przegląd i ujednoczenie terminologii związanej z kompetencjami w zakresie zawodów związanych z ICT (w szczególności eContent i eServices),
- opracowanie rekomendacji oraz wytycznych do zmian w programach studiów, szkoleń, kursów,
- stworzenie propozycji europejskiej normy dotyczącej opisów stanowisk związanych z ICT i programów szkoleniowych.

www.ubique.org/pin

Osoby zainteresowane projektem zapraszamy do kontaktu z dr. Jarosławem Ignacym (jaroslaw.ignacy@ue.wroc.pl) z Katedry Zarządzania Strategicznego – Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu.

Best Student Innovation 2011

Franciszek Adamczuk

1 grudnia 2011 r. odbyła się uroczystość wręczenia dyplomów w międzynarodowym konkursie Euroregionu Neisse

Na zdjęciu od od lewej - E. Richter, F. Adamczuk, M. Prohazka, A. Kret, L. Pesik

Nisa Nysa w kategorii Best Student Innovation 2011. Studentka **Aleksandra Kret** z Wydziału Gospodarki Regionalnej i Turystyki w Jeleniej Górze za projekt innowacyjny „Identyfikacja i ocena niszy rynkowej w obszarze Euroregionu Nysa” przygotowany pod kierunkiem dr Anny Baranieckiej z Katedry Zarządzania Strategicznego i Logistyki zajęła III miejsce. Projekt ten wybrano spośród wielu nominowanych propozycji niemieckich, czeskich i polskich uczelni wyższych zgrupowanych w Akademickim Centrum Koordynacyjnym. Nagroda studencka Best Student Innovation 2011 jest unikalną nagrodą w skali europejskiej. Uroczystość wręczenia nagrody odbyła się w Filharmonii Dolnośląskiej w Jeleniej Górze przy okazji jubileuszowej Konferencji XX lat Euroregionu Nysa. Nagrodę wręczał Piotr Roman, prezydent Stowarzyszenia Gmin Polskich Euroregionu Nysa, w towarzystwie przedstawicieli szkół wyższych ERN.

Studenci na „Via Regia”

Tomasz Krupa

Siedmiu studentów Wydziału GRiT, w dniach 26-29 października 2011 r., wzięło udział w międzynarodowym spotkaniu studenckim podczas III Saksońskiej Wystawy Krajowej „Via Regia”. Studenci z Czech, Niemiec i Polski (Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu, Karkonoska Państwowa Szkoła Wyższa z Jeleniej Góry, Uniwersytet Wrocławski – Koło Naukowe Bohemistów, Uniwersytet Jagielloński, Technicka Univerzita w Libercu, IHI w Zittau, Hochschule Zittau/Goerlitz) zaproszeni przez prof. Matthiasa Theodora Vogta z Hochschule Zittau/Görlitz podczas pobytu zajęli się tematem „Drogi tożsamości”. Odbyły się seminaria, warsztaty i panele dyskusyjne. Uczestnicy projektu zwiedzili Görlitz, poznali historię szlaku Drogi Królewskiej.

Trakt „Via Regia” przebiegał od Kijowa po Santiago de Compostelle. Dzięki niemu Görlitz mogło się rozwijać i stać się wpływowym centrum handlowym i naukowym, którego dziedzictwo odczuwamy do dziś. Wystawa pokazuje życie na i przy szlaku, kierując przy tym szczególną uwagę na Görlitz i jego region.

Via Regia opowiada historię odległości i ich pokonywania, opowiada o ludziach, którzy przez wieki Drogą Królewską podróżowali, pielgrzymowali, uciekali. Handlowano przy niej towarami i wszelkimi dobrami. Na kołach, plecach i w umysłach transportowano kulturę i sztukę. Wzdłuż Drogi Wysokiej przekraczano granice, zmieniały się waluty i języki, rozwijały się miasta, toczono wojny. Wraz

z podróżnymi rozprzestrzeniała się wiedza, przybywał dobrobyt i zmieniające się mody, ale też docierały nędza i choroby.

Wystawa przekazuje okolicznym mieszkańcom, gościom i turystom z całej Europy dziedzictwo historyczne i to, co w tym regionie szczególne. W całościowym spojrzeniu na historię rozwijać się będzie również perspektywy na przyszłość. Szczególnie dzieci i młodzież powinny otrzymać możliwość aktywnego spotkania z historią i znaczeniem swego regionu, a tym samym kwestiami poruszonymi na wystawie. Czym mogą się kierować? Z jakich powodów i w jaki sposób powstają mobilność i ruch? Jak należy zachowywać się spotykając Innego? Co łączy historię dawnego szlaku handlowego Via Regia z dzisiejszym szlakiem kulturowym Rady Europy o tej samej nazwie? Co ma wspólnego średniowieczny glejt ze współczesnym paszportem? Co łączy brakteaty z kartą Visa? Wystawa dochodzi do współczesności, zastanawiając się nad powodami „wyruszenia w drogę” – wczoraj i dziś.

Przyznano statuetki Kryształowego Alumnusa

Nagroda Kryształowy Alumnus ustanowiona z inicjatywy władz Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu, jest przyznawana absolwentom naszej uczelni w kilku obszarach aktywności: za szczególne osiągnięcia naukowe w trakcie studiów, w pracy zawodowej, za działalność społeczną i filantropijną, za dokonania w sztuce, sporcie oraz za działania na rzecz rozwoju uczelni, a także wybitnym absolwentom, których dokonania życiowe zasługują na szczególne uhonorowanie. Kryształowy Alumnus jest nagrodą przyznaną corocznie i stanowi jedną z form aktywności, której celem jest nadanie nowych wymiarów relacjom uczelni z jej absolwentami i wychowankami.

Decyzją Kolegium Nagrody wyróżnieniem Kryształowy Alumnus 2011 uhonorowano:

prof. zw. dr hab. Stanisław Bartosiewicz – za całokształt osiągnięć życiowych

mgr. Mateusza Morawieckiego – za sukces zawodowy

mgr. Jacka Krzykałę – za osiągnięcia sportowe

Prof. zw. dr hab. Stanisława Bartosiewicz

Tytuł Kryształowy Alumnus nadany w imieniu Uniwersytetu Ekonomicznego jest wyrazem uznania dla wieloletnich dokonań Profesor Stanisławy Bartosiewicz w pracy naukowej i dydaktycznej oraz podziwu dla aktywnej postawy zaangażowania w pracę dla środowiska akademickiego.

Kariera zawodowa i naukowa Profesor Stanisławy Bartosiewicz jest silnie związana z naszą Uczelnią już od roku 1947, w którym to rozpoczęła studia w Wyższej Szkole Handlowej, uzyskując w 1953 r. tytuł magistra. Następnie przeszła przez wszystkie szczeble naukowej kariery oraz pełniła wiele odpowiedzialnych funkcji w strukturach naszej Alma Mater. Jest jednym z wybitnych przedstawicieli ekonometrii w Polsce, uważana jest za twórcę *Szkoły naukowej modelowania ekonometrycznego*. Jej badania teoretyczno-metodyczne dotyczyły bowiem, m.in. modelowania ekonometrycznego, wielowymiarowej analizy statystycznej i metod podejmowania decyzji w warunkach niepewności. Zainicjowane przez nią kierunki badawcze były inspiracją dla zainteresowań naukowych jej uczniów.

Profesor Stanisława Bartosiewicz w latach 70 uczestniczyła w wypracowaniu nowej koncepcji programowej i organizacyjnej uczelni, uwieńczoną powstaniem Wydziału Zarządzania i Informatyki. W latach 1976-1990 pełniła funkcje prodziekana i dziekana tego wydziału, stworzyła Katedrę Ekonometrii i kierowała nią do momentu przejścia na emeryturę. Profesor Stanisława Bartosiewicz prowadziła zajęcia z takich przedmiotów, jak: statystyka

teoretyczna, statystyki branżowe, metody reprezentacyjne, ekonometria z elementami rachunków przepływów międzygałęziowych, programowania matematycznego, a także z wielowymiarowej analizy porównawczej.

Pani Profesor może poszczycić się wybitnymi osiągnięciami w kształceniu kadr naukowych – pod jej kierunkiem doktorat uzyskało 14 osób, sześciu doktorantów otrzymało tytuł profesora, a dwóch – stopień naukowy doktora habilitowanego. Była promotorem kilkuset prac magisterskich i dyplomowych, z których wiele zdobywało nagrody i wyróżnienia na ogólnopolskich konkursach. Jest również współautorką i redaktorem naukowym blisko 20 podręczników i skryptów oraz wielu opracowań naukowo-badawczych, realizowanych również na potrzeby praktyki gospodarczej.

Pani Profesor Bartosiewicz otrzymała wiele odznaczeń państwowych i środowiskowych, wśród nich można wyróżnić Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Kawalerski i Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Medal KEN. Nasza Uczelnia uhonorowała Profesor Stanisławę Bartosiewicz tytułem Honorowego Profesora Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu.

Wyróżnienie Kryształowy Alumnus wręczono Profesor Stanisławie Bartosiewicz podczas uroczystości inauguracji roku akademickiego 2011/2012.

Mgr Jacek Krzykała

Tytuł Kryształowy Alumnus w imieniu środowiska akademickiego Uniwersytetu Ekonomicznego przyznano Jackowi Krzykałemu w uznaniu zasług sportowych i działań na rzecz rozwoju aktywności młodzieży.

Osoba Jacka Krzykały jest znana polskim kibicom koszykówki, lecz niewiele osób wie, że znany polski sportowiec

jest absolwentem Wydziału Gospodarki Narodowej Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu z roku 2002.

Kariera sportowa Jacka Krzykały rozwijała się od lat dziewięćdziesiątych. Od 1993 r. grał w zespołach najlepszych polskich drużyn koszykarskich. Przyczynił się do kilkakrotnego zdobycia przez drużynę Śląsk Wrocław tytułu Mistrza Polski w roku 1996, 1998, 1999 i 2000. W roku 1998 (był wówczas studentem naszej uczelni) zasłynął rzutem w meczu Zeptera Śląsk z Nobilesem Anwil. Mistrzowski rzut przez całe boisko za 3 pkt. oddany w ostatniej sekundzie meczu został w pamięci wszystkich sympatyków koszykówki. Osiągane wspólnie z drużyną koszykarską Śląsk Wrocław sukcesy równoległe z nauką na studiach pokazują, że nasz Laureat potrafił łączyć treningi i ekonomiczną edukację zawodową.

Kontuzje kolana zahamowały jego dalszą karierę sportową w 2008 roku. Dziś Jacek Krzykała jest trenerem młodych koszykarzy Śląska oraz pracuje w firmie związanej z brandingiem sportowym.

Wyróżnienie Kryształowy Alumnus wręczono Jackowi Krzykałemu podczas uroczystości inauguracji roku akademickiego 2011/2012.

Mgr Mateusz Morawiecki

Tytuł Kryształowy Alumnus w imieniu środowiska akademickiego Uniwersytetu Ekonomicznego przyznano Mateuszowi Morawieckiemu w uznaniu twórczych i rozwojowych inicjatyw biznesowych – za sukcesy w pracy zawodowej.

Mateusz Morawiecki może się poszczycić dyplomami wielu renomowanych uczelni w Polsce i za granicą. Jesteśmy dumni, że również zaliczamy się do tego grona, ponieważ w 1995 r. Pan Morawiecki otrzymał dyplom magisterskich studiów MBA Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu. Jest także absolwentem Uniwersytetu Wrocławskiego, Politechniki Wrocławskiej, Uniwersytetu w Hamburgu, Uniwersytetu w Bazylei oraz Uniwersytetu Northwestern w USA.

Swoją karierę w banku rozpoczął w 1998 r. jako doradca prezesa Zarządu Banku Zachodniego SA, następnie pełnił funkcję dyrektora zarządzającego, a po połączeniu Banku Zachodniego i Wielkopolskiego Banku Kredytowego w 2001 r. został członkiem Zarządu Banku Zachodniego

WBK SA. Od 2007 r. pełni funkcję prezesa zarządu Banku Zachodniego WBK. W czasie jego prezesury Bank Zachodni WBK stał się jednym z największych uniwersalnych banków w Polsce, z trzecią co do wielkości siecią oddziałów.

Zanim karierę zawodową związał z sektorem bankowym pracował jako menedżer w firmach konsultingowych i wydawniczych Cogito i Enter, a w 1995 r. odbył staż w Deutsche Bundesbank. Mateusz Morawiecki również aktywnie uczestniczył w negocjacjach warunków przystąpienia Polski do Unii Europejskiej pracując na stanowisku zastępcy dyrektora Departamentu Negocjacji Akcesyjnych w Urzędzie Komitetu Integracji Europejskiej MSZ.

Mateusz Morawiecki dzieli się swoją wiedzą i zawodowym doświadczeniem. Jest autorem kilkunastu artykułów o tematyce makroekonomicznej i bankowej oraz współautorem książki „Prawo europejskie” – pierwszego w Polsce podręcznika z zakresu prawa unijnego i ekonomii integracji gospodarczej. W naszej uczelni prowadził wykłady dla studentów studiów MBA.

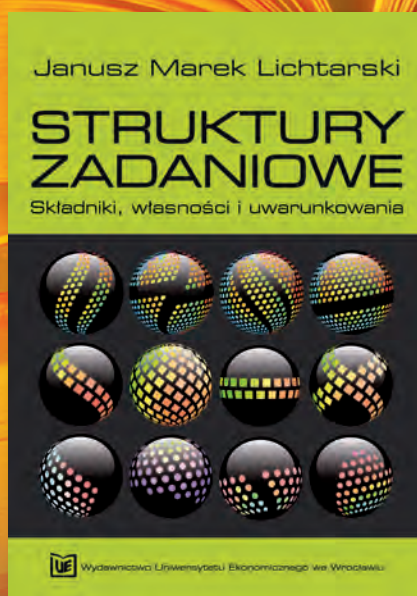
Kryształowy Alumnus jest przyznawany przez Kapitułę, w skład której wchodzi: JM Rektor Uniwersytetu Ekonomicznego, prorektor ds. rozwoju i promocji uczelni, dziekani wszystkich wydziałów, przewodniczący Stowarzyszenia Absolwentów WSH/WSE/AE/UE, kierownik Katedry Historii Gospodarczej, prof. Wiesław Wątroba – pełnomocnik rektora ds. absolwentów. W skład Kapituły wchodzi laureaci z lat poprzednich. Kapituła rozpatruje wnioski nadsyłane przez absolwentów WSH/WSE/AE/UE.

Zapraszamy do zgłaszania kandydatur (e-mail: absolwent@ue.wroc.pl)

Wydawnictwo
Uniwersytetu
Ekonomicznego
we Wrocławiu

NOWOŚCI wydawnicze

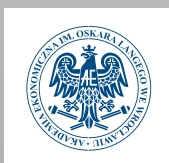
www.wydawnictwo.ue.wroc.pl

Uniwersytet Ekonomiczny
we Wrocławiu

**Zapraszamy
na Święto Uniwersytetu Ekonomicznego
we Wrocławiu**

**i uroczystości jubileuszowe w dniu 3 lutego 2012 r.
(Audytorium Jana Pawła II, bud. P, godz. 12)**

Wyższa Szkoła Handlowa
Wyższa Szkoła Ekonomiczna
Akademia Ekonomiczna im. Oskara Langego
Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu